

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 445/2019
24.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 458/19 од 17.04.2019. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину 7Кв 993/18 од 01.02.2019. године и 7Кв 994/18 од 01.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 24. априла 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 458/19 од 17.04.2019. године, као основан и **УТВРЂУЈЕ** да су правноснажним решењима Основног суда у Зрењанину 7Кв 993/18 од 01.02.2019. године и 7Кв 994/18 од 01.02.2019. године, учињене повреде закона из члана 98. став 1. Кривичног законика и члана 98. став 2. тачка 2) Кривичног законика у корист окривљеног АА.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину 7Кв 993/18 од 01.02.2019. године, усвајањем захтева осуђеног АА за рехабилитацију, утврђено је брисање условне осуде по пресуди Општинског суда у Зрењанину К број 562/03 од 27.11.2003. године која је потврђена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 15/04 од 11.02.2004. године против окривљеног АА, због испуњења услова за законску рехабилитацију из члана 98. став 2. тачка 2. КЗ), те одређено да се сматра да именовани није осуђен за кривично дело обухваћено том пресудом.

Наведено решење постало је правноснажно дана 04.03.2019. године.

Решењем Основног суда у Зрењанину 7Кв 994/18 од 01.02.2019. године, усвајањем захтева осуђеног АА за рехабилитацију, утврђено је брисање условне осуде по пресуди Општинског суда у Зрењанину К број 702/94 од 08.07.1997. године, која је преиначена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 37/98 од 12.05.1999. године против окривљеног АА, због испуњења услова за законску

рехабилитацију из члана 98. став 2. тачка 2) КЗ, те одређено да се сматра да именовани није осуђен за кривично дело обухваћено том пресудом.

Наведено решење постало је правноснажно дана 04.03.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 458/19 од 17.04.2019. године, због повреде закона из члана 98. став 1. КЗ и члана 98. став 2. тачка 2) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је побијаним решењима повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног – адвокату Горану Илићу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, након чега је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, налазећи да њихово присуство седници већа не би било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажних решења, против које је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је наведеним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 98. став 1. КЗ и члана 98. став 2. тачка 2) КЗ у корист окривљеног АА.

Одредбом члана 98. став 1. КЗ прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним.

Одредбом члана 98. став 2. тачка 2) КЗ, прописано је да законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда, у време проверавања и у року од годину дана по истека рока проверавања, не учини ново кривично дело.

Решењем 7 Кв 994/18 од 01.02.2019. године, Основни суд у Зрењанину поступио је супротно одредби члана 98. став 2. тачка 2) КЗ, односно побијано решење донео је уз наведену повреду закона у корист окривљеног.

Наиме, у образложењу овог решења, Основни суд у Зрењанину навео је да је окривљени АА пресудом Општинског суда у Зрењанину К 702/94 од 08.07.1997. године, која је преиначена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 37/98 од 12.05.1999. године оглашен кривим због кривичног дела из члана 33. став 2. Закона о оружју и муницији, за које дело му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од једне године и 10 месеци и роком провере од три године, да је увидом у извод из казнене евиденције утврђено да након ове пресуде окривљени осуђен и пресудом Општинског суда у Зрењанину К 562/03 од 27.11.2003. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 15/04 од 11.02.2004. године због кривичног дела преваре из члана 171. став 1. КЗ и

осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, условно на годину дана, па како је ово кривично дело извршено почетком новембра месеца 2002. године, односно након истека времена проверавања и након истека рока од годину дана од дана истека рока проверавања по правноснажној пресуди Окружног суда у Зрењанину Кж 37/98 од 12.05.1999. године, испуњени су услови за законску рехабилитацију окривљеног.

Међутим из пресуде Општинског суда у Зрењанину К 562/03 од 27.11.2003. године, произилази да је окривљени АА (у време пресуђења са презименом ...) оглашен кривим да је кривично дело преваре из члана 171. став 1. КЗ извршио неутврђеног дана почетком новембра 2002. године, те је, дакле, окривљени ново кривично дело извршио пре истека рока прописаног чланом 98. став 2. тачка 2) КЗ.

Имајући у виду да је одредбом члана 98. став 2. тачка 2) КЗ прописано да законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда, у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања, не учини ново кривично дело, те да је рок проверавања од три године по правноснажној пресуди Окружног суда у Зрењанину Кж 37/98 од 12.05.1999. године истекао дана 12.05.2002. године, то су у конкретном случају услови за наступање законске рехабилитације могли наступити тек 12.05.2003. године (након истека рока од годину дана по истеку рока проверавања), па стога није било законом прописаних услова из члана 98. став 2. тачка 2) КЗ за доношење решења којим се утврђује брисање условне осуде по пресуди Општинског суда у Зрењанину К 702/94 од 08.07.1997. године, а која је потврђена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 37/98 од 12.05.1999. године.

Такође и решењем Основног суда у Зрењанину 7 Кв 993/18 од 01.02.2019. године, усвојен је захтев окривљеног за рехабилитацију, те утврђено брисање условне осуде по пресуди Општинског суда у Зрењанину К 562/03 од 27.11.2003. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 15/04 од 11.02.2004. године, због испуњења услова за законску рехабилитацију из члана 98. став 2. тачка 2) КЗ. У образложењу решења, суд се позвао на члан 98. став 1. КЗ и на члан 98. став 2. тачка 2) КЗ, наводећи да, иако је окривљени у време наступања правноснажности пресуде Општинског суда у Зрењанину К 562/03 од 27.11.2003. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 15/04 од 11.02.2004. године, већ био осуђиван пресудом Општинског суда у Зрењанину К 702/94 од 08.07.1997. године, а која је преиначена пресудом Окружног суда у Зрењанину Кж 37/98 од 12.05.1999. године – исти се може сматрати неосуђиваним, будући да су већ претходно испуњени услови за брисање условне осуде по пресуди Општинског суда у Зрењанину Кж 37/98 од 12.05.1999. године, јер окривљени у време проверавања по истој пресуди и по истеку године дана од рока проверавања није учинио ново кривично дело. При томе, у образложењу нетачно као датум извршења кривичног дела по пресуди на коју се односи рехабилитација наведен као датум новембар 2003. године, иако је ово дело (по пресуди Општинског суда у Зрењанину К број 562/03 од 27.11.2003. године), према стању у списима, окривљени извршио почетком новембра месеца 2002. године. Стога у конкретном случају нису били испуњени услови за законску рехабилитацију окривљеног, прописани одредбом члана 98. став 2. тачка 2) КЗ, а

што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 98. став 1. КЗ и 98. став 2. тачка 2) КЗ у корист окривљеног АА, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд усвојио поднети захтев и утврдио да је побијаним решењима учињена повреда закона у корист окривљеног, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости поднет, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић